

Pedagógusképzés Napja a Pannon Egyetemen

A Pedagógusképzés Napjára, 2024. április 18-án, a Pannon Egyetem 75. évfordulójához kapcsolódó rendezvénysorozat részeként került sor, amelynek nem titkolt célja a korábbi Tanárképzés Napjához tartozó konferenciák hagyományának folytatása. A találkozó a 35 éves veszprémi tanárképzés pályáivét hivatott bemutatni, amelyet az elmúlt években a tanító és óvodapedagógusképzéssel bővítettek.

A konferenciát *Pálfi Erika* főosztályvezető (Belügyminisztérium, Köznevelési Tartalomfejlesztési Főosztály) nyitotta meg, aki büszkén emlékezett vissza arra, hogy valaha ő is itt tanult. *Gelencsér András*, a Pannon Egyetem rektora, beszédében kifejezte, hogy a pedagógusképzési szakok bővítése beváltotta a hozzáfűzött reményeket.

A megnyitó után került sor a kerekasztal beszélgetésre, ahol a pedagógusképzés veszprémi hagyományához köthető vezető oktatókat, *Bárdos Jenőt*, *Czabaji Horváth Attilát*, *Galicza Jánost*, *Köcséné Szabó Ildikót*, *Poór Zoltánt* kérdezte *Somogyvári Lajos* a Neveléstudományi Intézet jelenlegi vezetője.

Az első kérdés arra irányult, hogy a kerekasztal résztvevői milyen megőrzésre tartó értéket emelnének ki a pedagógusképzés múltjából. *Bárdos Jenő* kifejtette, hogy a legnagyobb erények egyike a szakmetodika – szaktanszék és hálózatosodás volt, míg *Czabaji Horváth Attila* szerint az együttműködés megvalósítása és a tanárszakok bővítése meghatározónak bizonyultak. *Galicza János* kitért *Sallai Éva* munkásságára, három új kurzus indítására (önismereti gyakorlat, pedagógiai helyzetgyakorlat, esetmegbeszélés), amit kiscsoportos formában valósítottak meg, időben előbb, mint ahogy azt központilag előírták. *Köcséné Szabó Ildikó* a balatonalmádi találkozókra emlékezett vissza, illetve arra, hogy a tanárképzés milyen

nagymértékben nyitott a köznevelés felé. *Poór Zoltán* szerint erény az a pályaszocializációs halmaz, amelynek célja a pályán lévők és visszatérők segítése, valamint a minőségbiztosítási és módszertani építkezés.

A következő kérdés *Sallai Éva* a tanárképzésben betöltött szerepére tért ki, így emlékeztek meg róla, „különleges tanár egyéniség, aki hallatlan empátiával rendelkezett, szakmai részlettudásokkal, pl. videótréning, svédasztal kezdőtanároknak”, „egy tehetség, a kommunikációjával, megjelenésével, szaktudásával, szerénységével hatott”, „a balatonalmádi konferenciák lelke”, „A pedagógus a teljes személyiségével tanít – ezt nemcsak mondta, hanem meg is valósította. Hollandiából hozta haza a videótréning technikáját”, „tevékenysége, még ma is haladónak számít”.

Mit üzenne 2024-ben a mostani veszprémi pedagógusképzésnek? – így szólt a harmadik kérdés.

Poór Zoltán az oktatástechnológia szerepét emelte ki, ami bekerült a tantárgypedagógiába, ez egy megtartó érték. Arra azonban figyelnünk kell, hogy a technológia van értünk, középpontban az ember kell, hogy legyen, valamint arra is kitért, hogy a pedagógusoknak fejlődésfacilitátoroknak kell lenniük, hiszen hatást gyakorolnak az emberekre. *Köcséné Szabó Ildikó* az együttműködés megerősítésére utalt, a képzés és gyakorlat szoros összekapcsolódására. *Galicza János* szerint fontos tudnunk, hogy a diszciplína mire használható, mikor jó, és mikor nem az, valamint, hogy legyünk képesek személyesen a szakmát képviselni. *Czabaji Horváth Attila* kiemelte a pedagógus személyiségének formálását, hogy alkotó, kreatív, a „valaminek a létrehozásban” fontos személyként tudja magát definiálni. *Bárdos Jenő* szerint a szakembe-

reknek fel kell ismerniük, hogy mi az, amin változtatni tudnak, és mi az, amin nem.

A szekcióelőadások vezetője *Ollé János*, a Pannon Egyetem tudományos főmunkatársa volt.

Az első előadást *Perjés István* A megértő emlékezet: a pedagógiai tudás változásai címmel tartotta meg. Kifejtette, hogy a didaktika lényege az, hogy az élményt értesük meg, éljük át, mert ha ez nem sikerül, akkor az az élmény elveszik. A megértő emlékezet ebben az értelemben azt jelenti, hogy az a tudás marad meg, amit sikerült megértenünk, megélnünk.

Györe Géza a Zsolnai József életmű-bibliográfiája és a Zsolnai József Archivum című előadását egy *Mészáros Tibor* idézetel színesítette, amely szerint „*A jó bibliográfia olyan, mint a terített asztal: vendégül lát, mindenki válogathat ízlése szerint az ételekben, és ha tényleg odafigyeltek a háziak, akkor minden megtalálható rajta*”. Ennek alapján számadatokkal, konkrét példákkal tárta elénk a Zsolnai bibliográfia és Archivum elemeit.

Kubinger-Pillmann Judit Az Értékközvetítő és képességfejlesztő program és a

digitális pedagógia összefüggéseire világított rá. Kapcsolódási pont volt például, hogy az informatika 4. osztálytól jelenik meg a programban, hogy előtérbe kerül a tehetséges gyermekek fejlesztése, az alkotásra nevelés. Kifejtette, hogy mennyire jellemző volt Zsolnai tanár úrra a kíváncsiság, a jövőbelátás, hiszen érezte, tudta, hogy mire van/lesz szüksége a gyermekek tanítása, fejlesztése során.

A szekciót *Sántha Kálmán* A reflektív gondolkodás elemzése című előadása zárta, amelyben rávilágított arra, hogy legyen szó tanárjelöltről vagy már gyakorló pedagógusról, nem mindegy, hogy milyen metodikával, milyen elemzési felkészültséggel tekint pedagógiai munkájára.

A konferencia zárszavait *Szabó Melinda* a Tanárképző Központ főigazgatója fogalmazta meg.

Reméljük, hogy ezután is megrendezésre kerül a konferencia, és értékes eleme lesz azoknak a szakmai találkozásoknak, amelyek a pedagógusképzéshez kapcsolódó témakörökkel foglalkoznak.

Bognár Amália
Kubinger-Pillmann Judit

Pannon Egyetem
Humántudományi Kar
Neveléstudományi Intézet
bognar.amalia@htk.uni-pannon.hu